12de JAARGANG No. 1619

De Arubaanse Courant

WOENSDAG 3 JUNI 1953

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen — Abonnement ƒ 2.50 per maand

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 94, Tel 1282. — Agent San Nicolas: „Central Lunchroom", Tel. 5067. — Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N. V., Tel. 1277.

Rhee aanvaardt Amerikaanse voorstellen

U.S. Parlement rekent op vrede

Vanmorgen kwamen de verbindingsofficieren bijeen in een zitting welke slechts twee minuten duurde en waarbij enkele geheime documenten werden uitgewisseld. Tot nu toe wordt verwacht, dat de besprekingen morgenochtend zullen worden hervat.

Ook in Korea was het slecht weer, maar desondanks gingen de gevechten vooral aan het Oostelijk front vanmorgen onverminderd voort. Geallieerde straaljagers bevlogen de „Mig Allee" boven Noord Korea, maar ontmoetten geen enkele vijandelijke jager.

Het Witte Huis leverde geen commentaar op de kansen op vrede. Enkele uren tevoren was in Washington officieel meegedeeld, dat President Rhee van Zuid Korea tenslotte toch had toegestemd in een steunen van de geallieerde bestandsvoorstellen, mits hem voldoende garanties worden gegeven.

Nieuw stafchefs

De Amerikaanse Senaat heeft de door President Eisenhower gedane benoemingen voor leden van het college van stafchefs goedgekeurd. Admiraal Radford wordt dus voorzitter van het college, generaal Ridgway stafchef voor het leger, generaal Twiney stafchef voor de luchtmacht en admiraal Carney voor de marine.

Senator Young zeide na een vergadering van de Republikeinse senatoren, dat hij de indruk kreeg, dat de grote meerderheid der Republikeinen zal stemmen voor een besnoeiing van 5 milliard dollar op de begroting voor de luchtmacht.

SHELL LAAT NIEUWE TANKERS BOUWEN

AMSTERDAM. De Nederlandse Dok- en Scheepsbouwmaatschappij te Amsterdam ontving een order voor de bouw van drie turbine tankers, elk metend 18.000 ton, af te leveren in 1957. Twee hiervan zijn bestemd voor een nieuwe scheepvaartmaatschappij, de Amsterdamse Maritiem Transport Maatschappij en de derde voor de Nederlandse Stoomboot Maatschappij. Alle drie de schepen zullen voor chartertrips op lange termijn in dienst komen van de Anglosa Petroleum Maatschappij van de Shell Groep. De schepen zullen gebouwd worden volgens aanwijzingen van de Shell, precies als vier andere tankers van het zelfde type, die de Nederlandse Dok- en Scheepsbouwmaatschappij direct aan de Shell zal leveren.

FATEMI OP WEG NAAR DUITS ZIEKENHUIS

AMSTERDAM. De Perzische Minister van Buitenlandse Zaken, Hossein Fatemi, arriveerde gisteren vanuit Teheran op Schiphol, voor een kort verblijf in Nederland op weg naar Hamburg, waar hij geopereerd moet worden. Fatemi zeide, dat hij dacht twee dagen in Nederland te blijven ten huize van de Perzische gezant in Holland, Massoud Ansari, die hem op het vliegveld verwelkomende. Faslechts volgens de wet bestaat en zwaar op een stok leunde, zeide nog, dat hij niet wist of hij een onderhoud met Nederlandse Ministers zou hebben.

WESTERLING HELPT „ONTREDDERDE" STATEN

GRONINGEN. Ex-kapitein Westerling heeft een organisatie gesticht, om hulp te verlenen bij het herstel van de Federale staat in Indonesia, genaamd de „Stichting S.O.S. (steunt ontredderde staten)". Westerling verklaarde, dat zijn organisatie niets met politiek te maken heeft. De organisatie zou actief zijn buiten de Regering om. „Wij willen Holland en Indonesie dwingen zich aan de RTC overeenkomst te houden," verklaarde Westerling. Hij voegde eraan toe, dat de „Stichting S.O.S." het feit wil beklemtonen, dat de souvereiniteit, door Nederland aan de Federale Staat is overgedragen, die slechts volgens de wet bestaa en niet aan de Unitaristische staat, welke in feite bestaat, „gedwongen door de Republiek Jogja".

HOGER BEROEP VOOR POLITIEKE AGITATORS

DEN HAAG. De advocaat-generaal bij de Hoge Raad heeft conclusie genomen in de cassatieberoepen van Meine Pot en F.A.C. Colson die in verband met de overval op overste Harjono in hoger beroep door het gerechtshof waren veroordeeld tot resp. 4 jaar met aftrek en 3 jaar gevangenisstraf met aftrek van de preventieve hechtenis. De advocaat-generaal concludeerde in beide zaken tot verwerping. De uitspraak is bepaald op 23 Juni.

MOTORPECH HIELD VOETBALLERS OP ARUBA

Ongeveer een kwartier nadat het Lacsa-toestel,, aan boord waarvan zich de Costarikeinse voetballers bevonden, Dakota verlaten had, keerde het terug wegens motorstoornis aan de linker motor.

Volgens de eerste berichten zou de reparatie vermoedelijk meer dan een dag vergen, zodat de kans groot is, dat de voetballers hier nogmaals moeten overnachten. In dat geval wordt vermoedelijk vanavond nog een wedstrijd gespeeld.

Vreugde allerwegen over kroning van Elizabeth

Ondanks guur weer inspecteerde vorstin vanmorgen reeds een parade

In alle steden van England is gisteravond vrolijk feest gevierd. Maar niet alleen in Engeland, doch tot op de hoogste top van de Himalaya is gisteren ontelbare malen geklonken op het welzijn van Koningin Elizabeth. Van de Noordelijke Kaap in Schotland tot het Zuidelijkste puntje van het land werden vreugdevuren aangelegd en Londen baadde in het schijnsel van een fantastisch groot vuurwerk. Honderdduizenden waren gisteren samengestroomd langs de oevers van de Thames om van het vuurwerk, dat het grootste uit de geschiedenis wordt genoemd, mee te genieten.

Overigens was het vooral des avonds guur en koud weer. Het slechte weer heeft wel enige afbreuk gedaan aan het feestprogramma, maar vermocht de vreugde toch niet te drukken. De Premiers van de Gemenebestlanden, die in Londen bijeen waren, hebben gisteravond hun lof en bewondering uitgesproken voor Koningin Elizabeth. Ook de gekroonde vorstin zelf sprak voor de radiomicrofoon. Ze werd ingeleid door premier Churchill.

Koningin Elizabeth zeide er zeker van te zijn, dat haar kroning geen symbool van vergane macht en glorie was, maar ook en vooral van de levende kracht van het Gemenebest en van hoop voor de toekomst. Ze vroeg in dit geval de parlementaire instellingen met hun vrije meningsuiting de eerbied voor de rechten van de naaste in ere te houden.

Vanmorgen was het opnieuw guur en koud in Londen, maar H.M. de Koningin was om half elf al weer aanwezig om te beginnen met haar plichten als gekroond vorstin en de nasleep van de kroning zal haar aandacht dit gehele jaar nog vergen. Een Amerikaans reporter noemde haar taak dit jaar „Queen's size". Vanmorgen inspecteerde de Koningin een parade van troepen, waarin onderdelen van het gehele Britse Gemenebest waren opgenomen.

HEER BOESVELD BEHARTIGT THANS JAARBEURS-BELANGEN

De heer W. F. G. Mensing, voorzitter van de Curacaose Kamer van Koophandel, die sinds October 1948 de belangen van de Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs voor de Nederlandse Antillen heeft behartigd, ziet zich door drukke werkzaamheden genoodzaakt de Jaarbeursvertegenwoordiging neer te leggen. Vanaf 1 Juni a.s. zal de Heer H. Boesveld, Postbus 360, Willemstad, deze taak overnemen. De Heer Boesveld zal gaarne elke gewenste inlichting verstrekken met betrekking tot genoemde instelling, terwijl hij tevens contacten tot stand zal brengen tussen belangstellenden uit de Nederlandse Antillen, de Jaarbeurs en het Nederlandse bedrijfsleven."

JAQUELINE COCHRAN was de eerste vrouw, die sneller vloog dan het geluid. Zij vestigde dit record in een in Canada gebouwd Sabrestraalvliegtuig boven een proefgebied te Lancaster, Californië. De gemiddelde snelheid was 652 mijl per uur. Het vroegere record snelvliegen met straalvliegtuigen werd gehouden door mevrouw Jaqueline Auriol, dochter van de Franse president.

REFERENDUM PROPAGANDA BIJ LAGO POORT

Aan de Lago-poort werd een pamflet uitgedeeld, dat ondertekend was door de act. vice-president van het huidige LEC, de heer G. Giel. In dit pamflet wordt de werknemers aangeraden zich niet voor ontbinding van het huidige LEC uit te spreken.

De ondertekenaar somt een 13-tal punten op, om te bewijzen, dat het LEC in zijn huidige vorm zeer veel voor de werknemers tot stand wist te brengen. Verder wijst hij er op, dat een aannemen van het voorstel tot ontbinding an de Raad betekent, dat weer over een geheel nieuwe arbeidsovereenkomst moet worden gestemd, hetgeen tijdrovend is en niet garandeert dat de arbeiders opnieuw zo grote invloed zullen krijgen.

Intussen gaan de stembiljetten rond en wordt door de werknemers druk gebuik gemaakt van de gelegenheid zich uit te spreken over de wenselijkheid van een al of niet ontbinden van de huidige Arbeidsraad.

KWAJONGENSWERK

Een bekend en gevaarlijk spelletje werd gisternacht weer door tot nu toe onbekenden gespeeld. De brandweer van Santa Cruz werd gealarmeerd, maar rukte voor niets uit. Het was weer loos alarm.

VELEN GENOTEN VAN DE DAMES-BASKETBALL-WEDSTRIJDEN

Prettig verloop van de Dames-Competitie

Steeds meer komt de damesbasketbal-competitie in het teken van de publieke belangstelling te staan en steeds meer toeschouwers trekken op de Dinsdag en Vrijdagavonden naar de Caribe-baan en het Lago Heights terrein. Het was goed gezien van het bestuur van de Aruba Basketballbond om naast de herencompetitie nu ook een competitie speciaal voor damesploegen te organiseren. In totaal doen thans zeven ploegen mede en door zeer sportieve wedstrijden bekampen zij elkaar voor het Arubaanse dames basketbalkampioenschap. Zo het zich thans laat aanzien zal de beslissing in deze wel vallen tussen de ploeg van R.C.A. en die van Chesterfield. In totaal werden sedert 19 Mei jl. 12 wedstrijden gespeeld met het volgende resultaat.

Victoria — Antilliana 8-3.
Caribe A. — Caribe B. 31-8.
R.C.A. — Sparta 26-6.
Caribe A. — Sparta 10-6.
Caribe B. — R.C.A. 2-54
Antilliana — Carona 15-4.
Victoria — Chesterfield 4-35.
Sparta — Antilliana 2-19.
Victoria — Carona 16-6.
Chesterfield — Sparta 12-6.

Het programma voor de komende wedstrijden ziet er als volgt uit:

5 Juni. Terrein Lago Heights:
Antilliana - Chesterfield.
R.C.A. - Carona.
Caribe-baan:
Sparta - Caribe B.
Victoria - Caribe A.
9 Juni. Terrein Lago Heights:
Caribe A. - Antilliana.
Caribe B. - Victoria.
Caribebaan.
Carona - Sparta.
Chesterfield - R.C.A.

De Touristenconferentie

Arubaans B. C. hield woord

Het Bestuurscollege heeft het wenselijk geoordeeld vanmorgen op de persconferentie een uitvoerig overzicht te geven over de gebeurtenissen rond het aanwijzen van een zetel voor de touristenconferentie, welke volgend jaar door de Caraibische touristen-Commissie zal worden gehouden.

Dit is vooral nodig geworden, omdat verschillende op Curacao verschijnende bladen verdachtmakingen hebben geuit aan het adres van het Bestuurscollege, als zou hier een geval van woordbreuk hebben plaatsgevonden.

De juiste toedracht van de gehele zaak is als volgt:

In Januari van dit jaar is de bevordering van het tourisme een eilandsaangelegenheid geworden en het Bestuurscollege heeft de Lands regering laten weten, dat het geen prijs stelt op verdere samenwerking met de Centrale touristencommissie en dit lichaam niet langer erkent als representant voor het eilandgebied.

Naar het Bestuurscollege van Aruba later uit de pers vernam kwam de Centrale Commissie in April op Curacao bijeen en besloot toen door middel van het lot te beslissen of de conferentie van 1954 al dan niet op Curacao of Aruba zou worden gehouden. Het Bestuurscollege ontving hiervan geen bericht tot enkele dagen NA het vertrek van de heer Bartels naar Antigua en nadat er uitvoerig in de kranten over was geschreven.

De Redactie tekent hierbij aan, dat het wel weer typerend is voor dit orgaan, dat van het besluit om Curacao aan te wijzen WEL kennis weer gegeven aan Curacao; dat bijlkt uit de berichten.

De Landsregering schijnt zich op het standpunt te stellen, dat Aruba alleen de binnenlandse touristische problemen mag regelen, en dat het **internationaal** verkeer nog altijd een aangelegenheid is voor de centrale commissie.

Het Bestuurscollege heeft zich in deze aangelegenheid echter steeds op het standpunt gesteld, dat **Aruba zelfstandig lid is van de Caraibische Touristencommissie** en dat het niet de taak van het land was te beslissen waar de conferentie, waarvoor de Nederlandse Antillen zouden worden aangewezen, zou worden gehouden.

De heer Bartels van de Arubaanse Touristencommissie had dan ook in het begin van het jaar al geadviseerd om gelden op de eilandsbegroting te plaatsen voor de organisatie van de conferentie op Aruba.

Het Bestuurscollege was het hiermee eens en gaf de heer Bartels opdracht Aruba in Antigua te vertegenwoordigen en Aruba voor te stellen als zetel van de conferentie. Dit is gebeurd met het bekende resultaat (Aruba werd gekozen uit de candidaten Curacao, Suriname en Aruba).

Er is dus geen sprake van dat het Bestuurscollege hier zijn woord brak. Integendeel, het werd door de Centrale Touristencommissie niet op de hoogte gehouden en daar in feite de erkenning van deze commissie al was ingetrokken, was het dus onmogelijk een woord, dat nooit gegeven werd, te breken.

Op Curacao poogt men hier een rechtvaardige zaak op allerlei wijzen uit zijn verband te rukken

TUKKERS SPORTOVERZICHT

Strafschop hielp Costa Rica aan gelijkspel tegen Aruba Juniors

Keeper Hernandez in topvorm

Een tot de nok toe gevuld Wilhelminastadion heeft giseravond genoten van een mooie, harde en sportieve wedstrijd. Het spel van de Costarikeinen was technisch beter dan dat van de Aruba Jrs doch wat deze aan techniek tekort schoten vulden zij aan met een geweldig enthousiasme. De beste man van het veld was zonder enige twijfel de Arubaanse keeper Lucas Hernandez. Zijn verrichtingen grensden af en toe aan het onmogelijke. Het is dan ook aan zijn goede keeperswerk te danken geweest dat Aruba Jrs., ondanks de door Costa Rica benutte strafschop, een gelijkspel heeft weten te behalen.

Omstreeks half negen uur wordt met de wedstrijd een aanvang gemaakt. Aruba Jrs. verschijnt met de volgende opstelling.
Hernandez, Molina, La Roza, D. Tromp, Bota, Romero, L. Rodriquez, Kemp, Brion, Briezen, Steba.

Onmiddellijk na het beginsignaal van scheidsrechter Tromp zetten de Costarikeinen een snelle aanval in. Hernandez moet al dadelijk zijn keeperstalenten vertonen en zo zien wij hem in de eerste vijf minuten reeds herhaalde malen keurig werk verrichten. De linkervleugel van Costa Rica blijkt zeer gevaarlijk te zijn en de Aruba Jrs. achterhoede met halflinie krijgt aanvankelijk handen vol werk. In de 12de minuut komt dan de eerste gevaarlijke aanval van Aruba Jrs. als rechtsbuiten Rodriguez goed is doorgebroken en een pracht voorzet geeft. Het schot van middenvoor Brion gaat echter hoog over het Costarikeinse doel. Kort hierop is het Brion die weder een goede kans mist als hij een mooie kans door te laat reageren laat verloren gaan en de Costarikeinse back het leer laat wegtrappen. Costa Rica komt er steeds beter in en met snelle doch wat te veel door het midden gespeelde aanvallen geven zij La Roza en Molina handen vol werk. In laatste instantie is het steeds weer Hernandez die als een rots in de branding alle onheil weet te voorkomen. Het spel is precies 21 minuten oud als de voorhoede van Aruba Jrs. door Briezen en Kemp keurig door de Costarikeinse verdediging snijden. Als de Costa Rica doelman de ingeschoten bal niet vergenoeg wegwerkt is het Brion die de weer toegespeelde bal zuiver en hard langs de keeper in het net plaatst. 1-0 voor de Aruba Jrs. Na dit doelpunt wordt het spel nog enthousiaster en Costa Rica geeft dan een keurig technisch samenspel te zien. De Arubaanse aanvallen zijn minder doch gevaarlijker dan de wat kort van opzet zijnde aanvallen der gasten. De balcontrole is echter bij de Costarikeinen beter en speciaal de halflinie blinkt hiermede uit. In de 31ste minuut

(Vervolg op pag. 4)

VERGADERING TE TRINIDAD EN BRITS HONDURAS

Port-of-Spain. De Zeventiende Vergadering van de Caraibische Commissie zal in November op Trinidad gehouden worden en de Achttiende Vergadering in Brits Honduras. Aldus heeft de Commissie beslist op haar Zestiende Vergadering die onlangs in Suriname werd gehouden.

De vaststelling van de plaats voor de volgende vergadering werd beinvloed door een eerder door de Commissie genomen beslissing, dat begrotings-vergaderingen, zoals de Zeventiende, voor zover mogelijk op Trinidad zal worden gehouden. Op Trinidad ligt Kent House, het Hoofdkwartier van het Centrale Secretariaat van de Caraibische Commissie. Begrotings-vergaderingen te Trinidad zijn een uitzondering op de algemene regel, dat de vergaderingen om de beurt gehouden worden op een gebied van de vier nationale afdelingen. Vandaar dat een ander Brits gebied aan de beurt is voor de Achttiende Vergadering.

De uitnodiging om in Brits Honduras te vergaderen werd namens het Gouvernement van Brits Honduras gedaan door de Heer W, H. Courtenay, Commissaris voor het Verenigd Koninkrijk.

CHARLES LAUGHTON VERPLAATSTE ESSO CLUB NAAR BETERE WERELD

De Esso-leden, die gisteravond het luchtgekoelde theater van de club tot de laatste plaats vulden, hebben genoten van de voordrachtskunst van de acteur Charles Laughton.

Laughton, die de aanwezigen slechts kenden van zijn helaas weinige rolprenten, bewees een kunstenaar te zijn, die met kop en schouders boven de meeste van zijn collegae-filmacteurs uitsteekt en hoezeer wij ook genoten van zijn fijn spel in „Mutiny of the Bounty" en „Henry VIII", boeide hij ons gisteravond als voordrachtskunstenaar nog oneindig veel meer.

Laughton heeft een bijzonder innemende persoonlijkheid en de wijze waarop hij in enkele seconden de zaal voor zich weet te winnen, grenst aan het ongelooflijke. Zijn pretentieloze eenvoud moet het resultaat zijn van een jarenlange oefening van zijn opmerkelijk talent. Voortdurend beheerst en rustig, en zonder enige „show", in de slechte betekenis van het woord, brengt Laughton met hetzelfde (uiterlijke) gemak een populair grapje als een indrukwekkende vertolking van een bijbelverhaal. Zijn optreden heeft een graad van perfectie bereikt door zijn virtuoos bespelen van eigen talent. Hulpmiddelen zijn hierbij niet nodig en de stapel boeken die hij bij zich heeft en waarvan hij er af en toe enkele opent, zonder er in te lezen, getuigt al van zijn opzettelijk verlangen naar eenvoud en het wegcijferen van eigen persoonlijkheid tot groter eer van de Kunst.

Of hij nu een grappig kinderversje, een parodie daarop of een verhaal van Dickens vertelt, zijn voordracht blijft even rustig en mogelijk ook daardoor zo bijzonder boeiend.

Was zijn programma voor de pauze vooral op Engelse auteurs georiënteerd, na de pauze kregen de Amerikanen een beurt. Laughton besloot zijn optreden met het voordragen van het beroemde „Gettysburg address", in deze omgeving een bijzonder zware opgave, waar vrijwel alle aanwezigen deze historische rede van buiten kennen. De eenvoudige manier, waarop deze toespraak gebracht werd, was ongetwijfeld voor allen een verrassing. Nimmer tevoren hoorden wij de rede op zo simpele en tegelijk zo boeiende, ontroerende en sprekende wijze brengen en bij het beste commentaar, dat wij van een der aanwezigen hoorden: „We waren enkele uren in een betere wereld", kunnen wij ons dan ook geheel aansluiten.

Charles Laughton heeft ons laten genieten van iets, dat diepe indruk maakte en waarvan wij nog heel lang zullen nagenieten.

Te groter was de prestatie, daar de acteur zich in het geheel niet goed voelde. Enkele dagen geleden liep hij een lichte voedselvergiftiging op, waarvan hij nog steeds niet geheel hersteld is. De toeschouwers hebben van dit alles echter niets gemerkt en vanavond zal Laughton alweer te bewonderen zijn op Curacao

Rond de kroning

LONDEN. Koningin Elizabeth stond gistermorgen om 7 uur op. Vóór haar officiele taak ging zij haar kinderen bezoeken. Het zijden gewaad van de koningin was geborduurd met de emblemen van Groot Brittannie en de landen van het gemenebest. Vijf maanden was aan het kleed gewerkt. Alleen aan de borduren werden 3000 arbeidsuren besteed. De koningin droeg hooggehakte goudleren schoentjes met enkelbanden.

Overal in Engeland worden vuren afgestoken. Een keten van vuren op de heuveltoppen zal de steden, met elkaar verbinden. De strenge wetten op de drankvergunningen zijn verzacht. In alle delen van het gemenebest en de Britse kolonien worden allerlei feestelijkheden gehouden. Aan het front in Korea bombardeerden kanonniers van het Gemenebest Noordelijke stellingen met tonnen rode, witte en blauwe rookgranaten ter gelegenheid van de kroningsdag.

De koningin scheen zichzelf geheel meester te zijn, hetgeen bleek, toen zij haar diadeem rechtzette, dat door de schok van de stilgehouden koets scheef zakte. De kreet Vivat Regina van 40 schooljongens die overgenomen werd door een koor van 400, scheen de koningin te verrassen, want haar handen gingen even van elkaar. Tegen het moment van de kroning werd prins Charles in een matzijden pakje door een zijingang in de kerk binnengebracht.

De hertogin van Sutherland ontdekte even voordat zij naar de abdij vertrok, dat haar juwelen van NAf 150.000 waren gestolen.

Enige edelen worstelden bij aankomst bij de abdij met hun zware mantels. Een struikelde en viel bijna; een ander verloor zijn kroontje en een derde kwam doornat in een open auto aan. Vóór het binnentreden van de koningin organiseerden edelvrouwen discrete picnicjes met broodjes en thermosflessen.

Prins Bernhard zat in een koorstoel tegen het hoogaltaar.

COMMENTAAR

Nehroe's

Aziatisch ideaal

Wel niemand zal eraan twijfelen, dat in Zuid-Oost-Azië de strijd tussen twee werelden is ingezet om de beheersing van het werelddeel, waarvan Europa tenslotte slechts een schiereiland is. In zekere zin is deze stelling niet geheel juist, want eigenlijk hebben we in dit verband met drie werelden te doen: de Westerse (die óók weer geen gesloten eenheid is, want men onderscheidt zeer duidelijk een Latijnse, een Germaanse en een Angelsaksische cultuur en beschaving), de communistische (welke ook al twee centra heeft: Moskou en Peking) en de Aziatische (welke slechts een zuiver negatieve band heeft: los van het kolonialisme). Nu zou een doordringing van het communisme in Azië ongetwijfeld betekenen, dat dit geweldige gebied in de communistische invloedssfeer van een voorlopig oppermachtig Peking zou komen; kan het zich echter van communisme vrijhouden, dan komt het zeker niet onder de overheersing van het Westen of van een der Westerse mogendheden, maar kan het een Derde Macht worden met een volkomen eigen doelstelling.

Wij staan nog slechts aan het begin van deze ontwikkeling; maar de lijnen, waarlangs zij zich zal bewegen, tekenen zich reeds duidelijk af; men zou een parallel kunnen trekken met het streven naar een Europese federatie; alle begin is moeilijk; maar de dwingende noodzaak drijft, dwars tegen alle mogelijke hinderpalen en belemmeringen in, naar het einddoel. Daarbij kan men echter de geschiedenis niet forceren; deze gaat vaak heel langzaam en geleidelijk haar weg, zoals ook in het verleden steeds het geval is geweest. Europa zal één worden en Azië zal, als het niet in communistische handen valt, ook meer positief één worden dan het op dit moment in het negatieve is.

In deze gang van zaken speelt India ongetwijfeld een belangrijke rol, juist omdat het bedoelde ontwikkeling reeds lang geleden heeft voorzien en stimulerend in die richting heeft gewerkt. Lang voordat India onafhankelijk werd, verkondigde het reeds, dat alle Aziatische volken broedervolken waren, die om koloniale doeleinden door de Westerse mogendheden gescheiden werden gehouden. Daardoor, en daardoor alleen waren de geschillen tussen de Aziatische volkeren ontstaan en zelfs toen Japan in de jaren dertig China overviel en beoorloogde, wilden vele Indiërs dat slechts zien als een onvermijdelijke consequentie van het kolonialisme: Japan wilde China slechts van de vreemde overheersing bevrijden. Het was wel een ietwat zonderlinge methode, maar het doel wettigde de middelen.

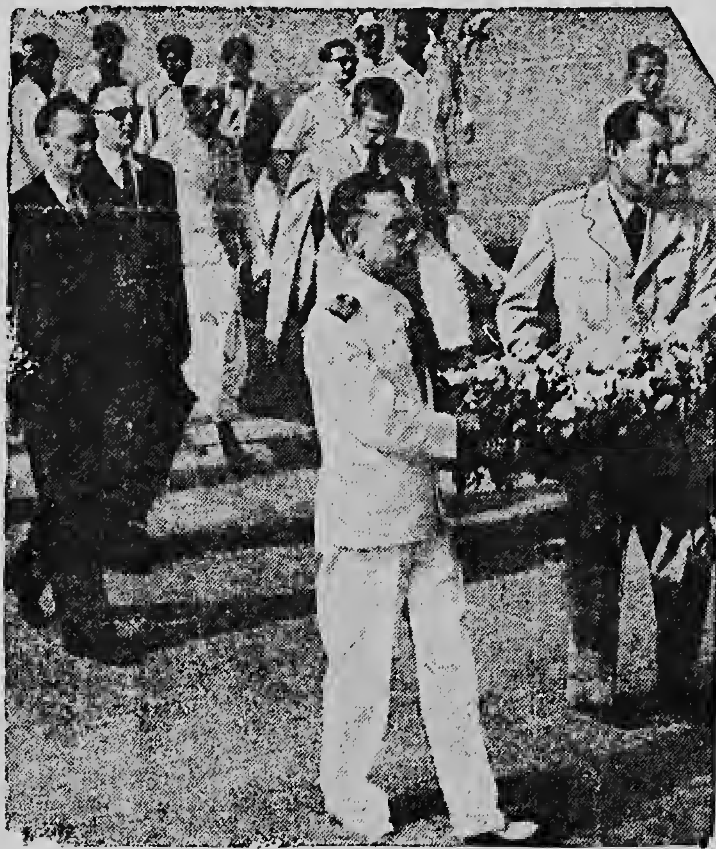
Na de tweede wereldoorlog heeft India zijn idee opnieuw pogen te verwezenlijken; in 1947 werd in Delhi een niet-officiëel congres van Aziatische nationalisten bijeen geroepen om de „Aziatische betrekkingen" te bespreken. Tot grote teleurstelling van de Indiërs bleek toen aldra, dat vooral de kleinere Aziatische landen het idealisme van India ten sterkste wantrouwden en vreesden, dat India eenvoudig de rol van de vroegere Westerse imperialisten wilde overnemen. Het congres werd dan ook een fatale mislukking. Toch ontmoedigde dit India niet en na zijn zelfstandigwording nam het 't initiatief tot een conferentie van de Aziatisce regeringen om een gemeenschappelijke actie tot steun aan de Indonesiërs tegen Nederland te organiseren. Ook op deze conferentie bleken meer punten van tegenstelling dan van overeenkomst te bestaan.

India leefde in die dagen nog geheel in de roes van de vrijheid. Sindsdien zijn de moeilijkheden op binnenlands gebied veel van de aandacht der leidende persoonlijkheden gaan opeisen en op het ogenblik wordt heel openlijk over crisisverschijnselen in de Indiase politiek gesproken. De congrespartij van minister-president Nehroe, die bij de democratische verkiezingen van het vorig jaar een grote meerderheid behaalde, leeft te veel, bijna uitsluitend van het prestige van Nehroe uit de bevrijdingsstrijd. Maar dit prestige wordt meer en meer verbruikt en zelfs de eenheid van het land wordt bedreigd. Wel slaagde Nehroe er op de jongste partijdag van Haiderabad nog in het particularistische streven naar afzonderlijke staten volgens de talen in bedwang te houden, maar het was slechts een verdaging van dit in India brandende probleem.

Nehroe is er ook niet in geslaagd de ramp van de corruptie uit te roeien. Hij sprak van „het menselijke materiaal, waarmede wij moeten werken", maar gaf daarmee te kennen, dat hij machteloos staat tegen een kwaad, dat allerwegen waar 't bloeit, de democratie naar de ondergang voert. Te verwonderen valt het dan ook niet, dat hij om zijn positie te versterken contact met andere partijen zoekt, speciaal met de socialisten, voor wie hij altijd sympathie heeft gekoesterd. Maar deze zijn zeer veeleisend en in een brief, waarin hij hun desiderata „in beginsel" aanvaardde, schreef hij ook: „het is gemakkelijk alles wat men hebben wil op een lijstje te zetten; het is veel moeilijker het in de juiste volgorde te verwezenlijken".

Al deze binnenlandse moeilijkheden verhinderen Nehroe echt niet zijn Aziatisch ideaal te blijven nastreven. Tussen West en Oost, tussen Washington en Moskou wil hij een neutrale houding aannemen. Maar de feiten zijn sterker dan zijn wil. In de Koreaanse oorlog heeft hij de absolute onzijdigheid reeds moeten prijsgeven; maar wat zal hij moeten doen, nu Laos strijdtoneel is geworden; Siam en Burma straks wellicht aan de beurt komen; zijn eigen India zal worden bedreigd? Reeds is zijn „vriendschap met allen" onder de dwang der omstandigheden aangevuld met een „maar vriendschappelijker jegens enkelen". En onder die enkelen schijnen Rusland en China niet meer te behoren. Als de tijden in Zuid-Oost-Azië nog woeliger worden, zal Nehroe zich ongetwijfeld genoopt voelen, zal hij gedwongen worden, eindelijk duidelijk en positief positie te kiezen.

(Maasbode)

IN OVEREENSTEMMING met het Indisch gebruik heeft de Amerikaanse ambassadeur George V. Allen de schoenen uitgetrokken, voor hij het herinneringsmonument voor Ghandi nadert om er een krans te plaatsen. De plechtigheid vond plaats in Rajghat.

MOUNT EVEREST BEDWONGEN?

LONDEN. - Volgens te Londen ontvangen berichten is de Britse Mount Everest expeditie er in geslaagd de hoogste top van de wereld te beklimmen.

Dit is de eerste maal dat deze top door mensenvoeten is betreden.

Volgens de ontvangen berichten slaagden twee leden van de expeditie, namelijk de 34-jarige P. Phillary en de 39-jarige Sherpa gids Tensing er in op 29 Mei de top te overmeesteren. Men moest grote oppervlakten met zeer gevaarlijk ijs en slechte sneeuw oversteken waaronder zich diepe afgronden bevonden. Met een zogenaamd lawine geweer werd de gevaarlijke sneeuw, die lawines zou kunnen veroorzaken uit elkaar geschoten.

ONDER VIJFTIG DUIZEND WATT

TELEVISIE

Camera's, kabels, klikken, knoppen en commando's . . . .

De Televisie-studio in Bussum.

Een cameraman loopt het zweet tappelings langs het gezicht, terwijl hij hoog op zijn camera gezeten langzaam naar zijn onderwerp wordt toegereden. Hij heeft nauwelijks de tijd zijn zakdoek te pakken en zich het zweet af te wissen. Of voelt hij, geconcentreerd als hij is, loerend door de zoeker en met de hand aan de handle om beeldscherpte en lens te regelen, de intense hitte niet?

Gespannen, maar beheerst, staat naast de camera de „vloer"-regisseur, die met een eenvoudig handgebaar één der acteurs beduidt dat hij kan beginnen. Drie camera's trekken naar voren en naderen de speler tot vlak bij zijn gezicht om zich even later weer terug te trekken.

De camera's: nu eens ontketenen zij een gecombineerd offensief, dan weer ziet men ze verspreid, maar geordend op de terugtocht om elders in de studio een nieuwe aanval te lanceren. En de acteur, het ene ogenblik nauw omsloten, het andere moment de camera's meters voor zich hebbend, speélt. Hij merkt al die bewegingen nauwelijks en ook voelt hij de hitte niet: hij speelt vol overgave.

Als hij een decimeter voor-, of zij- of achterwaarts gaat, is er een microfoon, boven zijn hoofd hangend, die hem volgt. Voor- of zij- of achterwaarts. 'n Microfoon aan een lange hengel is het, die bediend wordt door een lenige jongeman, die als een kat al de bewegingen van de acteur volgt. Soms knikt het studiopersoneel begrijpend zo maar voor zich uit, tegen niemand speciaal - of het maakt een machteloos gebaar met de hand: reacties op commando's, die het van „boven" krijgt. „Boven", dat is de regiekamer, waar door de regisseur alle instructies per microfoon worden doorgegeven en door de mannen-van-beneden per koptelefoon worden ontvangen.

Tussen camera's en kabels dóór wringt zich de toneelmeester, die een decor moet wijzigen of een requisiet moet aanbrengen („Snel en maak niet zo'n lawaai!") of aan een grote papieren rol moet draaien waarop de namen van de medewerkers voorkomen („Niet zo snel!") of aan de wijzers van een klok moet draaien die in de uitzending voorkomt („Langzamer!") of de muziekblaadjes van de pianist moet omslaan („Sneller!").

De pianist. Hij zit in een hoekje. Contact met de spelers heeft hij niet, want voortdurend ontnemen de camera's hem het zicht; om dit euvel te verhelpen, heeft men een televisietoestel op de vleugel gezet, die het uitgezonden beeld weergeeft.

Naast hem een schakelkast, waarmee de lampenist het licht kan regelen. Het licht: vijftig duizend watt uit tientallen buizen en schijnwerpers. het plast meedogenloos neer op alles en allen die zich in de studio bevinden......

Het licht in de regiekamer, boven, is flauw. Kleine lampjes werpen een mat schijnsel op een lange tafel, waarachter de regisseur(s), de beeld- en geluidsmixer en de scriptgirl zitten. Drie monitors boven de tafel geven de beelden weer van de drie camera's benéden. De regisseur beveelt de beeldmixer camera één, twee of drie te kiezen, het beeld zacht jes weg te regelen (uit te faden) of te laten opkomen (op te faden). de overgang van de ene naar de andere camera snel of langzaam te maken of de beelden van twee camera's tegelijkertijd te laten zien (superimpose). Door een druk op één der vele knoppen wordt aan het commando gevolg gegeven.

„Klik", zegt dan het apparaat.

„Een!" beveelt de regisseur.

„Klik" doet het knoppenorgel.

„Twee!"

Klik.

Klik.

„Drie!"

„Lager uitsnijden!" (Een commando van de regisseur per microfoon aan één van de cameramensen). Lager, zei ik toch. En je bent iets te ver naar voren gegaan. Achteruit. Pas op, je bent niet scherp!"

Afgebeten de bevelen. Hees die stem. De spanning is dan ook groot. Er is nauwelijks tijd in het draaiboek te kijken, de commando's tuimelen over elkaar.

„Film starten".

„Film starten!" De beeldmixer geeft het bevel onmiddellijk per microfoon door aan de filmcabine. Daar brengt de operateur ogenblikkelijk zijn projector in beweging en tegelijkertijd is boven in de regiekamer door een speciale schakeling van de beeldmixer de film te zien.

„Over op film. Nee nog niet, wacht even." Schor-nerveus dit. Gespannen kijkt men in de regiekamer naar de schokkende, flikkerende beelden op het scherm. Kennelijk is de projector nog niet „warm" geloopen. Maar als na enige ogenblikken het celluloid normaal door de machine loopt, vier en twintig beelden per seconde, klinkt het opgelucht:

„Toe maar, over op film" (tegen de mixer).

(En in de microfoon): „Camera één, snel achteruit. Denk er om dat je een andere lens neemt. Nee, de vijf centimeter. En naar de Parthen toe."

Nerveus beduidt de cameraman benéden tegen de assistent die hem duwt, de camera naar achteren te rollen en de toneelmeester zet snel een lessenaar met een afbeelding van de Parthen voor de camera neer. Regisseur en mixer kijken naar het filmbeeld. De script-girl tuurt op een stop-watch en zegt dat ze beneden moeten opschieten.

„Nog vijf seconden!"

„Ben je klaar één? Snel dan. De film is bijna afgelopen. Opgelet, we nemen je!"

Nauwelijks heeft cameraman één zijn beeldje van de Parthen ingesteld, of de regisseur klikt al met duim en middenvinger. Onmiddellijk reageert de mixer: hij grijpt met lenige vingers in het toetsenbord. Klik! En het uit te zenden beeld geeft de Parthen te zien, een woest ruitervolk. „Mooi, nog net optijd!" Maar de regie heeft geen

(Vervolg op pag. 3)

PRESIDENT DWIGHT EISENHOWER maakt hier grapjes met de eerste minister van Nieuw Zeeland, Sidney G. Holland. Holland, die de plechtigheden in Londen bijwoonde, bracht op de heenreis enkele dagen in Washington door en had behalve een lunch met de President ook gesprekken met de staf van de ministeries van defensie en buitenlandse zaken.

LEEST DE ARUBAANSE COURANT

Sport-eer op het spel

zij vocht tegen velen . . .

(31)

Het miste nog steeds toen we buiten kwamen, zodat het enige tijd duurde voor we het politiebureau bereikt hadden, een goor, somber gebouw, dat in uiterlijk niets verschilde van alle andere politiebureaux ter wereld.

Inspecteur McMasters hield een lang telefoongesprek met de Yard, terwl de brigadier en ik zwijgend zaten te wachten, vervolgens werden we naar een bureau aan de achterzijde van het gebouw gebracht.

De juffrouw van de kleedkamer — een vrouw van middelbare leeftijd, dik, burgerlijk, lichtelijk van streek en zo slordig gekleed, dat het leek of ze zich in het donker had aangekleed — zat midden in de kamer op een stoel. Ze stond haastig op, toen we binnenkwamen en zette haar hoogst zonderlinge hoed wat rechter. McMasters nodigde haar op kalmerende toon uit om weer te gaan zitten en vroeg haar hoe ze heette.

„Juffrouw Tyburn, meneer," zei ze. „Gaat het over die jonge dame, meneer? Daar weet ik heus niets van, meneer. Ik was zo van streek, dat ik dadelijk naar huis gegaan ben met een razende koppijn, meneer, en toen kwamen de smerissen......"

„Juist," zei McMasters. „Vertelt u me eens, juffrouw, hebben de twee meisjes zich in uw kleedkamer verkleed?"

„O nee, meneer. Juffrouw Dwight heeft zich in de clubgarderobe verkleed, net als ze altijd doet, meneer — dat is een heel eind van de mijne vandaan — en juffrouw Azarin, die altijd die akelige vrouw bij zich heeft, zo'n buitenlandse, die „Elga" of zo heet, was in de mijne. Veel heb ik niet van haar gezien meneer, omdat die Elga bij haar was en ik zo doende niet veel te doen had. Ik ben maar in een hoekje gaan zitten en heb me d'r niet mee bemoeid, meneer."

„Pachtig," zei Mac. „Is er een verbindingsdeur tussen uw kleedkamer en de clubgarderobe?"

„Je kan d'r alleen buitenom komen, meneer. En met die trappen en gangen en afgesloten deuren en agenten ervoor kan het helemaal niet."

„Weet u misschien ook, of die buitenlandse dame juffrouw Azarin een ogenblik alleen gelaten heeft, of dat iemand anders bij haar geweest is?"

„Daar heb ik niets van gezien, meneer. Behalve de koren dat ze me riepen, ben ik aldoor op mijn plaats gebleven."

„U hebt juffrouw Azarin ook gezien, toen ze haar binnenbrachten?"

„O ja, meneer. Met al die mensen erbij en dokters — Ik ben me compleet naar geschrokken, dat kan ik u wel zeggen, meneer. En ze was al zo dood als een pier, meneer, dat zeiden ze allemaal. En toen de ambulance kwam..."

„Wat voor ambulance?"

„Van het ziekenhuis, meneer. U weet wel, dat naast het kerkhof ligt."

„Het Wimbledon Ziekenhuis, meneer," zei de brigadier. „Daar hebben ze haar heen gebracht en vandaar heeft de lijkauto haar ook gehaald, meneer."

„Hebt u haa ook gezien, toen ze voor het eerst de kleedkamer inkwam?" vroeg McMasters verder. „Had ze toen een verband om haar arm?"

„Dat zau ik u niet kunnen zeggen, meneer. Ik geloof, dat ze een jasje aan had."

„Prachtig," zei McMasters. „Dat is voldoende voor het ogenblik. Brigadier, breng juffrouw Tyburn naar buiten en laat haar naar huis brengen." Toen ze weg waren, bleef hij een ogenblik peinzend voor zich uit staren, zacht een wijsje tussen zijn tanden fluitend. Tenslotte zei hij: „Een aardig begin, hè? Niemand heeft iets gezien! Ze keken allemaal netjes voor zich uit en bemoeiden zich met hun eigen bemoeienis. Erg net volk, die Engelsen."

„Waarom bent u niet in Amerika gebleven?" vroeg ik.

„Hooikoorts," zei hij afwezig. Ik kreeg de indruk, dat hij mijn vraag nauwelijks hoorde en volkomen automatisch antwoordde.

De brigadier kwam weer binnen en ging zwijgend op een stoel zitten. Plotseling keek McMasters hem aan en zei: „Zeg maar tegen ze, dat we naar het Dorchester Hotel gaan."

De brigadier ging de kamer weer uit en MacMasters stond op. Ik stond eveneens op, maar aarzelend — het leek me geen prettig idee om Betty zo laat op de avond nog te storen, samen met twee politie-beambten. „Ik ga maar liever terug naar mijn hotel," begon ik.

„Nee," zei MacMasters, „dat zou ik niet doen. We gaan een speler opzoeken — een zekere Hajos."

Defensie problemen dienen ter R.T.C. behandeld te worden

In het voorlopig verslag lezen wij onder meer:

Verschillende statenleden zouden zich in beginsel met het idee van een bijdrage in de kosten van de defensie kunnen verenigen. Zij vinden het evenwel voorbarig nu reeds, aan de vooravond van de Rondetafelconferentie, dus voordat men tot overeenstemming is gekomen over de mede-verantwoordelijkheid van de Nederlandse Antillen in Koninkrijkszaken — derhalve ook in defensie-aangelegenheden — en voordat men zich een goed beeld heeft kunnen vormen van 's Lands financiën, na de overdracht van de verschillende diensten aan de eilandgebieden, ter zake een regeling te treffen. Om echter zelfs de schijn niet op zich te laden van tegen de Koninkrijksbelangen op te komen, zijn zij bereid een principiële uitspraak te doen inzake het bijdragen van de Nederlandse Antillen in de kosten van de defensie, doch niet in de vorm, als in het ontwerp voorgesteld. Zij zouden zich b.v. kunnen verenigen met een bestemmingsbelasting (defensiebelasting), mits deze een zelfstandige belasting van de Nederlandse Antillen is, in het leven geroepen rechtstreeks ten bate van de Nederlandse Antillen, en niet een verhoging van de winst- of inkomstenbelasting. Daar immers alle ingezetenen en alle in de Antillen gevestigde rechtspersonen profiteren van een behoorlijke verdediging, is het ook alleszins billijk, dat de lasten over een zo groot mogelijk veld van draagkrachtigen worden verspreid. Een ander groot voordeel van een zelfstandige belasting is, dat de Regering daarmee niet afstapt van een in prinpunt van een liberale belastingpolitiek ten aanzien van vreemde rechtspersonen. Haar standpunt ten opzichte van reeds aangetrokken en nog aan te trekken vreemde rechtspersonen blijft dan onveranderd tot grote zekerheid van die rechtspersonen en tot betere naam op belastinggebied van de Nederlandse Antillen. Een op ziehzelf staande nieuwe belasting is het gemakkelijkst in het leven te roepen door artikel2 C onder 1 der Eilandenregeling aan te vullen met een nieuw punt: „e. veiligheisdbelasting" (defensiebelasting e.a.). In dat geval blijft de gehele belasting, nl. de wetgeving, de heffing en de invordering uitsluitend in handen van het centrale bestuur en wordt de rompslomp van de insehakeling der eilandgebieden en alles wat daarmee samenhangt, vermeden. Deze conceptie past ook aan op de opmerkingen, gemaakt op het inmiddels weer ingetrokken ontwerp-omzetbelasting, waarin de suggestie gedaan werd de deviezenprovisie en de zegelbelasting te verhogen. Wonderlijk genoeg heeft de Regering, na eerst bezwaren te hebben gemaakt, wel de deviezenprovisie verhoogd en een ontwerp-landsverordening tot verhoging der zegelbelasting ingediend, maar aan de opbrengsten daarvan niet de gevraagde bestemming gegeven.

Tensiotte zouden de leden aan het woord gaarne willen vernemen of aan de hand van de totaal geraamde inkomsten uit de winstbelasting 1953 het wel nodig zal zijn deze opeenten wederom te verhogen. De invoering van een defensiebelasting kan overbodig geacht worden, als er voldoende middelen zullen zijn.

Resumerende zouden de aan het woord zijnde leden de Regering in overweging willen geven het onderwijs ontwerp in te trekken en met een nieuw, in de geest, zoals hierboven bedoeld, te komen.

Andere leden, die zich eveneens in beginsel voor het mede-betalen in de kosten van de defensie verklaarden, sloten zich bij de eerst aan het woord geweest zijnde leden aan door te verklaren, dat zij zich evenmin konden verenigen met de door de Regering gekozen vorm, t.w. om door middel van een wijziging van de Eilandenregeling aan de hiertoe benodigde gelden te komen.

Enkele leden, zich volkomen met het voorgestelde kunnende verenigen, verklaarden het te betreuren, dat het ontwerp — een product, verkregen na langdurige besprekingen — gezien de hiervoor neergelegde opvattingen met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet de bij artikel 185, lid 2 der Landsregeling bedoelde meerderheid van stemmen zal verwerven. In verband hiermede zou de Regering 'n andere oplossing moeten zoeken, welke, naar het oordeel van de laatst aan het woord geweest zijnde leden, gevonden kan worden door gebruik te maken van het bepaalde in artikel 90 der Eilandenregeling.

Begrotingswee steeds groter

Ten aanzien van de eerste aanvullende landsbegroting merken de Staten op:

Het euvel van overschrijding kan het beste vergeleken worden met een slepende ziekte. Toen de eerste symptomen hiervan waarneembaar werden — en dit is al jaren terug het geval — werd de aandacht op deze kwaal gevestigd. Daar dit geen resultaten opleverde, werd men er langzamerhand ongevoelig voor om het tenslotte vrijwel als normaal te aanvaarden en het maken van opmerkingen er over maar geheel achterwege te laten. Dit zou ook thans vermoedelijk gebeurd zijn, ware het niet, dat het de aandacht had getrokken, dat de Regering sinds vorig jaar doende is ten aanzien van suppletoire begrotingen een nieuw systeem te introduceren. Was het vroeger immers de gewoonte, dat voor de afhandeling van suppletoire begrotingen als uiterste datum gesteld werd de 31ste December van het jaar, waarop de begroting betrekking had, sinds vorig jaar is met die gewoonte gebroken en kunnen, aldus een verklaring van de Regering ten aanzien van de suppletoire begroting 1951, suppletoire begrotingen ook afgehandeld worden na het verstrijken van bovenbedoelde datum. Ditmaal is de Regering zelfs met een Nota van Wijzigingen van dusdanige aard en omvang gekomen, dat die op zichzelf als een tweede suppletoire begroting beschouwd dient te worden. Deze methode biedt de Regering tweeërlei voordeel. In de eerste plaats stelt het haar in staat de overschrijdingen in de begroting goed te maken, waardoor de verhouding tussen inkomsten en uitgaven rechtgetrokken wordt, waaruit weer het voordeel voortvloeit, dat later, wanneer de afrekening wordt overgelegd, haar geen verwijten kunnen worden gedaan op het punt van overschrijding. Verschillende leden, zich hiermede echter geenszins kunnende verenigen wilden het voor ditmaal nog bij een zeer ernstige waarschuwing laten, in het vertrouwen, dat de Regering zich deze ter harte zal nemen, teneinde te voorkomen, dat zij bij een volgende gelegenheid genoopt zullen zijn de Regering door een andere houding te dwingen aan een dergelijke handelwijze een einde te maken. In dit verband werd nogmaals, gelijk reeds bij andere gelegenheden is geschied, aangedrongen op de totstandkoming van de landsverordening, bedoeld in de tweede zinsnede van het derde lid van artikel 68 der Landsregeling.

Het hiervoor gesignaleerde euvel zal voornamelijk geweten kunnen worden aan het feit, dat de betrokken landsminister zich onvoldoende moeite getroost om van de gang van zaken bij het onder zijn beheer staand departement op de hoogte te zijn of dat hij de onder hem ressorterende hoofden van dienst niet in de hand heeft. Een beroep op onjuiste handelingen van ondergeschikten is staatsrechtelijk niet langer aanvaardbaar, zodat verwacht had mogen worden, dat de totstandkoming van de hierboven bedoelde landsverordening een van de eerste daden van de sedert de gewijzigde staatsrechtelijke omstandigheden optredende Regering zou zijn geweest. Hoe belangrijk de regeling van de bezoldiging, het pensioen e.d. van de betrokken leden op zichzelf en voor hen zelf ook is, de regeling van de verantwoordelijkheid der leden van de Regeringsraad is ongetwijfeld uit staatsrechtelijk oogpunt aanzienlijk belangrijker.

In verband met het feit, dat op het ogenblik — vrijwel in het midden van het jaar — nog de onderhavige begroting, alsmede die voor het dienstjaar 1953 aanhangig zijn en bovendien binnen betrekkelijk korte tijd die voor het dienstjaar 1954 aanhangig gemaakt zal worden, was voor vele leden reden om de eerste suppletoire begroting 1952 zo spoedig mogelijk af te handelen, waar te meer reden voor is, daar deze behandeling achter de feiten aan loopt.

Het had de aandacht getrokken, dat onder de Memorie van Antwoord en de Nota van Wijzigingen de handtekening van het lid van de Regeringsraad voor Openbare Werken ontbreekt. Eenzelfde opmerking had, achteraf bezien, ook t.a.v. de Aanbieding en de Memorie van Toelichting gemaakt moeten zijn. Gaarne zou alsnog worden vernomen wat hiervan de reden is.

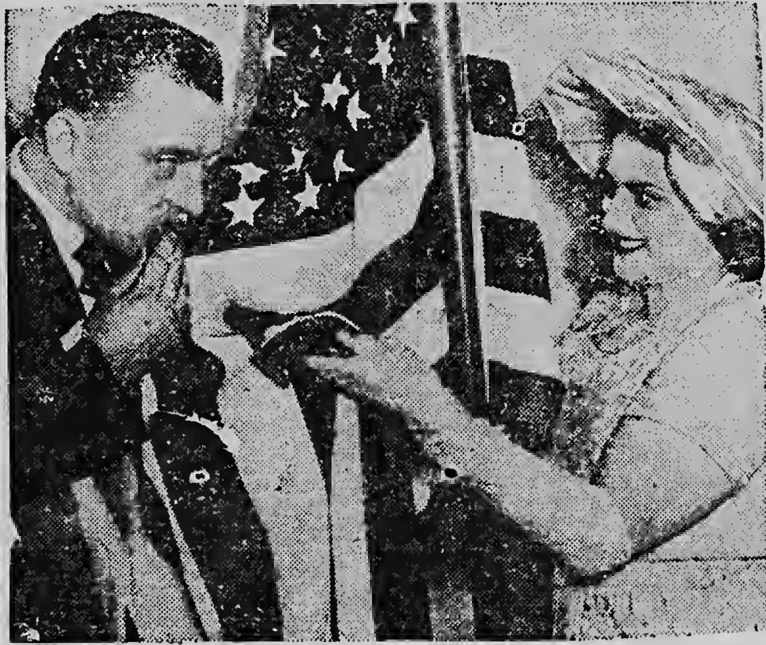
Enkele leden zouden gaarne van de Regering vernemen of het nog steeds in de bedoeling ligt, dat over 1952 een bijdrage in de defensie aan Nederland wordt betaald.

Zeer vele leden verklaarden onder de huidige omstandigheden bereid te zijn mede te werken tot het voteren van de aangevraagde bedragen in verband met de voorge-

(Vervolg op pag. 4).

SIR ALEXANDER FLEMING (links), ontdekker van het penicillin, en dr Jonas Salk, zijn aan het zoeken naar een vaccin voor influenza en polio. De twee geleerden arbeidden zelfstandig en wisselden in het medisch centrum van de universiteit van Pittsburgh enkele gegevens uit.
Sir Alexander, winnaar van de Nobelprijs, is van mening, dat het wondermedicijn, dat door hem werd gevonden, tegenwoordig veel te overvloedig en vaak verkeerd gebruikt wordt.

VOOR ZIJN GEDWONGEN VERTREK uit Amerika is de ontsnapte Duitse krijgsgevangene Girth, die kans zag in Amerika onder valse naam een bloeiende eigen zaak op te bouwen, in het huwelijk getreden. Girth kuste, direct na het huwelijk met mej. Evelyn Godel (rechts) de vlag, maar moest toch het land verlaten. Hij vestigt zich voorlopig in Zwitserland, van waaruit hij zal pogen zijn wedertoelating tot de Ver. Staten te regelen.

TELEVISIE

(Vervolg van pag. 2)

tijd om lang over iets uit te weiden. Nieuwe commando's volgen. Aan de beide cameramannen, aan de „vloer"-regisseur, aan de scriptgirl en aan de geluidsmixer.

„Harder die stem en zachter het geronk". De geluidsmixer draait aan zijn knoppen. Camera's stormen voor- en achterwaarts, kabels kronkelen, microfoons zwenken naar links en rechts, venijniger het klikken der toetsen als de stramme bevelen elkaar steeds sneller opvolgen: „Een! Twee! Mengen die twee! Hou één over! Superimpose van één en drie! Drie nu weg! Even wachten...... ja, zwart faden nu!" Even is het beeld zwart, maar na twee seconden ratelen weer de commando's:

„Een!"

„Cola!" (De gedienstige scriptgirl brengt hem het flesje aan de mond).

„Twee!"

"'n Sigaret!"

„Drie!"

„Vuur!"

Veertig minuten in de regiekamer: 'n vijf honderd commando's... Als de uitzending voorbij is en iedereen, verlamd nu, tot de ontdekking komt hoe warm het wel in de studio was, de vijftig duizend Watt ijlings worden uitgedoofd, de toneelmeester bereids de decors gaat slopen en de betaalmeester blauwe stroken uitreikt aan de medewerkers, zit daar in een hoekje van de studio, uitgemergeld, de regisseur. Wezenloos. Leeg. En hopeloos alleen.

Alleen: het programma, waaraan hij wekenlang heeft gewerkt, is de lucht ingegaan en hij is niet meer in staat er ook maar één beeldje van te achterhalen. Iets, dat hem heel erg lief was, is... ffftt... Weg.

Thuisgekomen laat hij, voor het slapen gaan, alles nog eens de revue passeren: de besprekingen met de schijver, het engageren der artisten, de muziek, de requisieten, het geluid, de repetities, de uitzending...

Uitzending: „Camera één vooruit... Stop... Twee, jij snel achteruit... Drie, andere lens..." En weer de slaap niet wil komen, herhaalt hij voor ziehzelf nogmaals alle commando's van het programma.

„Ga nu toch slapen", commandeert zijn vrouw.

„En...", wil hij nog doorgaan.

„Eén zoen zal je dan toch zeker bedoelen", meent zij.

Dan het smakken van de zoen en even later het klikken van een lichtschakelaar.

Zwart-fading.

G. LUGTENBERG.
(Sticusa)

BEGROTINGSWEE STEEDS GROTER

(Vervolg van pag. 3)

nomen afschrijving van het incourante of anderszins onbruikbare gedeelte der magazijnvoorraden en de liquidatie van de surplusgoederen, het crisisapparaat en het bouwfonds, geboekt op de Rekening met Derden. Evenwel wensten de leden aan het woord het vertrouwen uit te spreken, dat hiermede deze kwestie in haar geheel afgehandeld zal zijn en dat hun op dit gebied geen verdere verrassingen te wachten staan.

In dit verband merkten enige leden op, dat zij aannemen, dat met het bouwfonds bedoeld wordt het bouwfonds in oprichting.

Blijkens de Memorie van Antwoord verwacht de Regering, dat het dienstjaar 1952 met een batig slot van ruim fl. 3.400.000 zal sluiten. Van dit bedrag wil zij een som van ruim f. 400.000 onder de middelen van het jaar 1952 laten met het oog op eventuele overschrijdingen, terwijl zij het resterende gedeelte aan de algemene reserve wenst toe te voegen. Moge een dergelijke handeling bij een normale begroting nog begrijpelijk worden geacht, in het onderhavige geval ligt de situatie geheel anders. Immers, zoals hiervoren reeds is opgemerkt, is bij deze begroting de verhouding tussen uitgaven en inkomsten recht getrokken, waaruit de gevolgtrekking gemaakt mag worden, dat zeer zeker geen wijzigingen meer verwacht kunnen worden tot een bedrag van ruim f. 400.000. Het zou alleszins voor de hand liggen als hiervan gebruik zou worden gemaakt om de tegemoetkoming aan de eilandgebieden Curacao en Aruba, waarvoor een bedrag van f. 3.000.000 wordt gereserveerd, te verhogen.

ATOOMBOMPROEF UITGESTELD

LAS VEGAS. Gistermorgen zou een atoomontploffing worden gehouden in de woestijn van Nevada. Zij is echter uitgesteld wegens slecht weer en het gevaar voor verspreiding van radioactiviteit. Het atomaire voorwerp of wapen zou door een vliegtuig boven de vlakte van Yucca worden afgeworpen.

CARAIBISCHE COMMISSIE DRINGT AAN OP AFSCHAFFING VAN AMERIKAANSE BELASTING OP REIZEN NAAR CARAIBISCHE LANDEN

Paramaribo, Mei 1953. - Door de Caraibische Commissie werd op haar Zestiende Vergadering een resolutie aangenomen, waarbij de Nationale Secties worden uitgenodigd, hun respecievelijke gouvernementen te verzoeken, aan te dringen op afschaffing van de door de Verenigde Staten geheven belasting op reizen in het Caraibische Gebied.

De volledige tekst van de Resolutie luidt als volgt:

„De Caraibische Commissie, voorgenomen hebbende de onder de volkeren van de Landen der Commissie levende vurige wensen om de rek van bezoekers van het vasteland van Noord-Amerika naar de Caraibische landen aan te moedigen en overwegende voorts, de 15 pct. reisbelasting niet geheven wordt op reizen naar alle landen van het omliggende Gebied, tengevolge waarvan de belasting een discriminerend effect heeft op de landen van de Caraibische Commissie, dringt er sterk op aan, dat elke Nationale Sectie langs diplomatische weg stappen onderneemt, opdat verzoeken worden gericht aan de Regering van de Verenigde Staten strekkende tot he in overweging nemen van onmiddellijke afschaffing van de belasting op reizen naar dit gebied."

ROSENBERGS DE 18DE NAAR SING-SING'S ELECTRISCHE STOEL

Om elf uur des morgens op 18 Juni a.s. zullen de atoomspionnen Ethel en Julius Rosenberg worden terechtgesteld. Op de electrische stoel eindigt dan een der meest opwindende spionnageprocessen uit de moderne tijd en zullen in Amerika voor het eerst in de geschiedenis in vredestijd spionnen worden terechtgesteld.

De terechtstelling vindt plaats in Sing-Sing. De beklaagden werden reeds meer dan twee jaar geleden ter dood veroordeeld.

Sport

(Vervolg van pag. 1)

denken wij de middenvoor van de gasten gelijk te zien maken doch zijn harde schot wordt door Hernandez hoog uit de linkerhoek van het doel gestompt. Kort hierna werk Aruba Jrs zich weer wat uit de wat teruggedrongen positie los en door zeer goed werk van Romero en Briezen ontstaat er in de 38ste minuut een hachelijk moment voor het Costa Rica doel. Het schot van Brion komt echter tegen de lat en wordt dan door de linksback onschadelijk gemaakt. Nog enige malen moet Hernandez redding brengen en dan gaat de rust in met een 1-0 voorsprong voor Aruba Jrs.

Na de hervatting wordt het spel harder doch blijft sportief. Costa Rica is weer het meest in de aanval. De Aruba Jrs. achterhoede heeft het zwaar te verantwoorden doch La Roza, gesteund door Molina en Romero is op zijn best. Hernandez moet verschillende schoten verwerken doch dit gaat hem zeer goed af. Er zijn precies 12 minuten gespeeld als de Costa Rikeinse middenvoor keurig doorgebroken is. Doenchi Tromp valt aan wij zien de bal naast gaan. Scheidsrechter Tromp heeft echter een overtreding geconstateerd en kent zonder pardon aan Cosa Rica een srafschop toe. Keihard wordt het leer langs Hernandez geplaatst en de stand is 1-1. Nog geen 10 minuten later kruipt het Aruba Jrs. doel door het oog van de naald als keeper Hernandez zijn enigste fout van de hele wedstrijd maakt wanneer hij de door hem gevangen bal precies voor de voeten van de aanstormende Costarikeinse rechtsbinnen werpt. Deze alleen met Hernandez voor zich lost een keihard schot dat echter rakelings naast gaat. Hard wordt er doorgespeeld doch in deze stand komt geen verandering meer. Als de scheidsrechter voor de laatste maal fluit hebben de Aruba Jrs. in een harde en mooie wedstrijd een gelijkspel tegen de Costarikeinen behaald.

VOLDANE GASTEN KEERDEN TERUG NAAR COSTA RICA

Na afloop van de wedstrijd begaven de spelers van Costa Rica zich naa het Clubgebouw van Aruba Juniors, waar een gezellige stemming heerste. Onder de vele gasten bemerkten wij voorts het dagelijks bestuur van de Aruba Voetbal Bond. Nadat de vice-voorzitter de heer Franka enige woorden had gesproken, overhandigde de madrina van Aruba Juniors de Lucky Strike beker, beschikbaar gesteld door le fa. Mario S. Arends N.V. aan de madrina van Costa Rica.

De heer Fritz Leer, voorzitter van Uruguay, sprak namens zijn club woorden van dank, speciaal aan het adres van Aruba Juniors, die het mogelijk maakte dat deze wedstrijd op Aruba gespeeld werd en welke club, zo zeide de heer Leer, deze avond beter spel liet zien dan de onze.

Tot laat in de avond bleef het gezelschap in het clubgebouw bijeen. Hedenmorgen vertrok het gezelschap om 7.00 uur met de speciale plane naar Costa Rica, uitgeleide gedaan door Bestuursleden van Aruba Juniors en de heer Mauricio namens de CVB. Costa Rica was zeer enthousiast over de wijze waarop men op Aruba ontvangen was.

Wij vernemen, dat de back van Costa Rica, Williams, zeer waarschijnlijk zich binnen korte tijd op Curacao zal vestigen en voor Jong Holland zal gaan spelen.

Het bestuur van Aruba Juniors verzocht ons een ieder, die aan het welslagen van dit sportevenement heeft bijgedragen, hartelijk te danken.

Onzerzijds aan Aruba Juniors onze gelukwensen met het succes. Het Arubaanse publiek heeft genoten van een spannende en sportieve wedstrijd.

VERNIELZUCHT

In de Celciusstraat zijn kwajongens langzaam maar zeker bezig een onbewoond huis af te breken. Het is moeilijk tegen deze jeugdige verlaten op te treden, maar wij roepen de hulp van omwonenden in hier waar mogelijk een oogje in het zeil te houden.

DE HEER J. M. F. PIETERSZ BENOEMD TOT RIDDER IN DE ORDE VAN ORANJE NASSAU

Bij Koninklijk Besluit werd de Heer J. M. F. Pietersz, hoofdcommies bij de Gezondheidsdienst op Curacao, benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau, onder intrekking van een vorig Koninklijk Besluit, waarbij hem reeds de eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, werd verleend.

De Wnd. Gouverneur, Mr. F. E. J. van der Valk, heeft de Heer Pietersz, die vergezeld was van zijn echtgenote, van deze onderscheiding mededeling gedaan.

CAPTAIN MANUEL FERNANDEZ uit Miami (links) en Cap. Joseph Mc.Connell Jr. uit Californië ontvingen uit ahnden van president Syngman Rhee een hoge onderscheiding in verband met hun bijzondere prestaties. De piloten zijn de top-jet-aces van de Amerikaanse luchtmacht. Samen schoten zij 30 vijandelijke MIG straaljagers neer, t.w. Captain Mc.Connell Jr. 1 en Capt. Fernandez 14. Na hun bezoek aan president Rhee keerden zij „met tegenzin" terug naar de Verenigde Staten. Beiden hadden verwacht langer te mogen blijven in Korea.

MEVROUW CLARK ZIEK

TOKIO. Mevrouw Mark Clark, de echtgenote van de geallieerde opperbevelhebber in Korea, is in een legerhospitaal opgenomen, in verband met een lichte hartaanval. Haar toestand zou vanmorgen beter zijn.

ONVOORZICHTIG CHAUFFEUR

Onvoorzichtigheid van bestuurder L.D. van bus 645 was oorzaak van een verkeersongeval op de parkeerplaats voor de Lago Commissary. Auto 3526 van P.V. werd beschadigd. De politie maakte P.V. op.